

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Halászati Bizottság

2008/2222(INI)

10.11.2008

JELENTÉSTERVEZET

a közös halászati politika területén alkalmazott kutatásról
(2008/2222(INI))

Halászati Bizottság

Előadó: Rosa Miguélez Ramos

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	8

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös halászati politika területén alkalmazott kutatásról (2008/2222(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002 tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló, 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra²,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A tengerkutatás és a tengerhasznosítási célú kutatás európai stratégiája – Az Európai Kutatási Térségen belüli egységes keretrendszer a tengerek és óceánok fenntartható hasznosításáért” című közleményére (COM(2008)0534) („a tengerkutatási és tengerhasznosítási célú kutatási stratégia”),
- tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Az európai akvakultúra fenntartható fejlődésére vonatkozó stratégia” című bizottsági közleményre (COM(2002)0511),
- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2006. június 15-i állásfoglalására³,
- tekintettel az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról szóló, 2008. május 20-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)⁵,
- tekintettel a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról szóló, 2008. február 25-i 199/2008/EK tanácsi rendelete⁶,
- tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről

---

¹ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

² HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

³ HL C 300. E, 2006.12.9., 400. o.

⁴ HL C 180. E, 2008.7.17., 27. o.

⁵ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

⁶ HL L 60., 2008.3.5., 1. o.

szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre¹,

- tekintettel a 2002. augusztus 26. és szeptember 4. között Johannesburgban (Dél-Afrika) megtartott, fenntartható fejlődéssel foglalkozó világ-csúcstalálkozó jelentésére²,
  - tekintettel a 2007. június 22-én az EurOCEAN konferencia alkalmával a tengerkutató és tengerhasznosítási célú kutatással foglalkozó európai szervezetek, a tudományos hálózatok és több európai tudós által elfogadott aberdeeni nyilatkozatra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A6-0000/2008),
- A. mivel a Bizottság a közös halászati politika támogatása érdekében a 4. keretprogram óta ösztönözni kívánja a halászattal és akvakultúrával kapcsolatos európai kutatásokat;
- B. mivel a 7. keretprogramban a halászattal és akvakultúrával kapcsolatos kutatásokat a mezőgazdasági kutatások foglalják magukban (2. téma), míg a tengerkutató és a part menti területek gazdálkodása a környezettudomány alá tartozik;
- C. mivel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a felelősségteljes halgazdálkodásra vonatkozó magatartási kódexe, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodása az ágazattal kapcsolatos tudományos ismeretek javítása érdekében hangsúlyozza a kutatási tevékenységek fejlesztése és az adatgyűjtés szükségességét;
- D. mivel a közös halászati politika egyike azon közösségi politikáknak, amely igen nagy mértékben függ a tudományos kutatásoktól, és ahol az elfogadott intézkedések hitelessége magas szintű tudományos véleményeken nyugszik;
- E. mivel a közös halászati politikát a helyes kormányzás elvei vezérlik, amelyek előírják, hogy a döntéshozatali eljárás megbízható tudományos szakvéleményen alapuljon és kellő időben eredménnyel szolgáljon;
- F. mivel a tengerkutató és a tengerhasznosítási célú kutatás stratégiája középpontjában, a különféle tengerkutató és tengerhasznosítási célú kutatási ágakban megtett eddigi erőfeszítések fontosságának elismerése mellett, a már bejártott kutatási ágazatok helyett a tengerkutató és a tengerhasznosítási célú kutatás közötti kölcsönhatás javítása áll;
- G. mivel a közös halászati politika legközelebbi, a regionális és ökoszisztéma-alapú gazdálkodást ösztönző felülvizsgálatának előfeltételei a szilárd tudományos ismeretek,
1. meggyőződése, hogy a kutatási politikák terén nagyobb figyelmet kell fordítani a

---

¹ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

² <http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/636/94/PDF/N0263694.pdf?OpenElement>

halászatra és az akvakultúrára jellemző problémákra, tekintettel ezen ágazat unióbeli gazdasági, társadalmi és politikai súlyára;

2. üdvözli a Bizottság tengerkutató és tengerhasznosítási célú kutatási stratégiájának új törekvéseit, amelyek a tengerkutatás és tengerhasznosítási célú kutatás jobb integrációja érdekében mozgósítanak eszközöket;
3. emlékezteti a Bizottságot, hogy a 2371/2002/EK rendelettel összhangban jogi kötelezettsége, hogy a közös halászati politikára irányuló javaslatát komoly tudományos szakvéleményre és elővigyázatos megközelítésre alapozza;
4. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a 7. keretprogramban átszerkesztették a témákat, ami azt jelenti, hogy a haltenyésztés terén folytatott kutatásokat elválasztották a halászterületektől és a tengeri ökológiától, pedig a közös halászati politikának szabott új irány, az ökoszisztéma-alapú megközelítés ennek éppen ellenkezőjét tenné szükségessé;
5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 7. keretprogram sem a halászatot, sem az akvakultúrát nem tekinti konkrét irányvonalnak, és csupán a halászathoz igen távolról és áttételesen kapcsolódó 2. témára („Élelmiszerek, mezőgazdaság és biotechnológia”) tesz utalást; megállapítja, hogy ugyanez igaz a 6. témára – „Környezetvédelem (beleértve az éghajlatváltozást is)” – is;
6. felkéri a Bizottságot, hogy a 2010-re tervezett, félidős értékelés során vizsgálja felül a 7. keretprogramot, figyelembe véve ezt az állásfoglalást és nagyobb figyelmet fordítva a halászatra és az akvakultúrára jellemző problémákra;
7. meggyőződése, hogy mind a politikai döntéshozóknak, mind a halászati ágazat szereplőinek alapvető szükségük van a gyakorlatibb jellegű kutatásokra, és hogy a 7. keretprogram időtartamára tekintettel a keretprogramba bele kell foglalni a megvalósítandó célokat is;
8. úgy véli, hogy a halászathoz és az akvakultúrához kapcsolódó konkrét irányvonalak hiánya a 7. keretprogramban akadályozza, hogy e területeken megfelelő számú kutatási projekt induljon, aminek következtében romlik a kiválasztott projektek jelentősége és helytállósága;
9. hangsúlyozza, hogy a közös halászati politika hatékony megvalósítása érdekében az alkalmazott kutatás terén konkrét programok szükségesek, amelyek finanszírozását megfelelő költségvetési juttatások révén kell biztosítani; úgy véli, hogy e célból a 7. keretprogramba egy elosztási táblázatot is bele kell foglalni;
10. kéri a Bizottságot, hogy a közös halászati politika keretében folyó alkalmazott kutatás részére a hetedik keretprogram szerinti finanszírozást oly módon használja fel, hogy az előmozdítsa a tagállamok kutatási erőfeszítései közötti szinergiákat, valamint olyan kritikus tömeget hozzon létre, amely révén szembenézhet a főbb multitematikus tengerkutató kihívásokkal;
11. javasolja, hogy a tengeri tudományos kutatások terén ne csak a halászati erőforrások

állapotával foglalkozó kutatások élvezzenek elsőbbséget, hanem a halászati gazdálkodást meghatározó, kereskedelmi, gazdasági és társadalmi vonatkozásokkal foglalkozók is, mivel ezek alapvető jelentőséggel bírnak;

12. úgy véli, hogy különösen a halászat és az akvakultúra terén hasznos lenne prioritásként kezelni az alkalmazott kutatásokat, amelyek középpontjában a jogalkotás és a halászati gazdálkodás alapjául szolgáló tudományos adatok javításának kellene állnia, különös tekintettel a biológiai kockázatnak kitett fajok helyreállítási terveire;
13. megjegyzi, hogy rövid távon egyértelmű érdekelletét tapasztalható a halászok és a tudósok között, ugyanakkor hosszú távú céljaik jobban összeegyeztethetőnek tűnnek;
14. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a halászokat tájékoztassák jobban és tegyék egyértelművé számukra, hogy feltételezett rövid távú gazdasági veszteségeik értékelésekor, saját érdekükben a rövid és hosszú távú gazdasági előnyöket is figyelembe kell venni;
15. rámutat a fiatal kutatók hiányára a halászattal kapcsolatos alkalmazott kutatások terén, mivel az alapkutatásokhoz és más tudományágakhoz képest a karrierlehetőségek itt nem túl vonzóak;
16. hangsúlyozza, hogy olyan érdekes és értéknövelő egyetemi képzéseket kell visszaállítani, amelyek e tudományágban jövedelmező karrier felé nyitják meg az utat;
17. olyan oktatáspolitikát támogat, amely arra ösztönzi a fiatal tudósokat, hogy az alapkutatások helyett inkább a halászati alkalmazott kutatással foglalkozzanak;
18. sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamokban már létező fizikai infrastruktúrán alapuló és a tengeri környezet megfigyelését és az onnan származó adatok gyűjtését célzó, stabil európai hálózatot hozzon létre, amely elősegítené az ágazat szereplői és az európai kutatószervezetek közötti információcserét és segítségével az Unió megőrizhetné vezető pozícióját;
19. emlékeztet arra, hogy az eredmények összehasonlíthatósága és az adatok könnyebb összesítése érdekében az alkalmazott kutatások tagállamonként eltérő modelljeit össze kell hangolni;
20. felkéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a tudományos közösséget a halászati kutatásokkal kapcsolatos, több közös módszertan kidolgozására és a nemzeti kutatóintézetek közötti szorosabb együttműködésre;
21. felkéri a Bizottságot, hogy gyűjtsön konkrét adatokat arról, hogy a tagállamokban jelenleg hogyan folyik a tudósok és a halászok közötti párbeszéd, és készítsen jelentést a legjobb gyakorlatokról;
22. hangsúlyozza, hogy az alkalmazott kutatások tekintetében fontos szerepet játszanak a regionális tanácsadó bizottságok, és kéri ezért, hogy a tudományos szakemberek is teljes jogú tagjai lehessenek e szervezeteknek;

23. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják fel az uniós költségvetésben a halászattal kapcsolatos adatok gyűjtésére elkülönített előirányzatokat és különösen a 11 07 02 sorban („A halászati erőforrás-gazdálkodás támogatása (a tudományos szakvélemények javítása)”) szereplőt;
24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

INDOKOLÁS

„Nincs alkalmazott tudomány, ha nincs tudomány, amit alkalmazzunk”

Bernardo Houssay, orvosi Nobel-díjas (1947)

A Közösség lakosainak mintegy fele az európai fennhatóság alá tartozó két óceán és négy tenger körzetében él. E tengerek és óceánok – az élet forrásai – fontos szerepet játszanak az éghajlatváltozás hatásainak enyhítésében. Összetett és nehezen kiismerhető rendszerek, amelyek helyes kezelése egyike az előtünk álló legfontosabb kihívásoknak.

Az ökoszisztémák megőrzésének és az erőforrások fenntartható kiaknázásának összeegyeztetése, a különböző emberi tevékenységek tengeri környezetre gyakorolt hatásainak megelőzése és ellenőrzése, az ismeretek bővítése, a technológiafejlesztés és az innováció mind olyan célok, amelyek az európai tudományos közösség részvétele nélkül nem valósíthatók meg.

Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) becslései szerint 2004-ben a halállományok 70%-a kimerült vagy túlhalászott volt, vagy helyreállítás fázisában volt. A túlhalászat mellett azonban más tényezők is hatással vannak az állományra, így például a már említett éghajlatváltozás és az emberi tevékenységek, ezért elengedhetetlen szükség van megbízható és teljes adatokra.

A part menti területek földrajzilag egyedülálló helyzetükből kifolyólag kerülhetnek veszélybe például természeti katasztrófák vagy a tenger súlyos szennyeződésével járó balesetek miatt. E tekintetben a közösségi vizek felügyelete minden létező erőforrás mozgósítását megkívánja, ideértve a kutatásokat is.

A tengeri ökoszisztémák nagyon sérülékenyek és különös figyelmet igényelnek, annál is inkább, mivel a jövőben hozandó döntéseknél elkerülhetetlen az ökoszisztéma alapú megközelítés. A védett tengeri területek esetében egyértelmű meghatározás szükséges, amelyet integrált megközelítés vezérel, szilárd tudományos kritériumokon nyugszik és e területek védelmét nem csupán a halászattal, hanem más tevékenységekkel – például az idegenforgalommal, az olajkitermeléssel és a katonai tevékenységekkel – szemben is képes biztosítani.

A tengerek és óceánok kezelésének alapját nyújtó tengerkutatás

A közös halászati politika fejlődése elválaszthatatlan a hatékony, európai szintű kutatásoktól. Közösségi felelősség tengereink és óceánjaink aktív védelme érdekében kiaknázni a kutatások és innovációk nyújtotta előnyöket olyan integrált halgazdálkodás kidolgozása révén, amelynek alapját a jó minőségű tudományos és műszaki fejlesztések nyújtják.

Ajánlások megfogalmazásakor és a jogalkotóknak nyújtandó tudományos tanácsadásakor is nélkülözhetetlen a halászati kutatás. A halászat legfontosabb eszköze, a közös halászati politika hatékonyságának javítása érdekében több beruházás szükséges a tudományba és a tengerkutatásba.

Az elmúlt 15 év során a Bizottság jelentős anyagi forrásokat bocsátott a tudományos közösség rendelkezésére, amelyek támogatást hivatottak biztosítani a halgazdálkodással kapcsolatos döntések meghozatalához. Az európai kutatók pedig nem csupán biológiai szempontokat vettek figyelembe, hanem a halászfelszerelések jellegzetességeit, a fogások biológiai hatásait a halászatra és az elfogadandó határozatok társadalmi és gazdasági következményeit is. A közös halászati politika és más kapcsolódó szakpolitikák fejlődése azonban újabb kutatási szükségleteket teremtett.

Felelősségteljes és jó minőségű halászati kutatások

Bár az alap- és alkalmazott kutatás között némi ellentét tapasztalható, annyi bizonyos, hogy a

kutatásoknak – típustól függetlenül – mindig valamilyen alkalmazható ismerethez kell vezetniük. Maguk a tudósok is megerősítik, hogy a leggyakrabban használt eljárások az úgynevezett alapkutatások eredményei, és ezért nem kellene azokat elkülöníteni egymástól. A jelenlegi valódi problémák megoldása érdekében minden eszközt fel kell használni az alkalmazott „stílustól” függetlenül.

Az óceánok kínálta lehetőségek kiaknázása érdekében elengedhetetlen az egészséges tengeri környezet: a hosszú távú versenyképesség javításához szükség van az erőforrások megőrzéséhez. A tengeri környezetről szóló tematikus stratégia ökoszisztéma-alapú szemléletre épülő, gyors fellépéseket igényel. Valamennyi döntéshozatali eljárásnak ki kellene terjednie a környezetvédelemre és tükröznie kellene a környezetet befolyásoló összes tevékenység érdekeit.

Az EU a johannesburgi csúcstalálkozón vállalt kötelezettségeinek csak akkor tud eleget tenni, ha felelősségteljes és jó minőségű kutatásokat folytat: a tudományos adatok ismerete és elemzése alapvető jelentőségű az ökoszisztéma-alapú szemlélet, a védett tengeri területek létrehozása, az erőforrások fenntartható és előnyös kiaknázása és a természeti jelenségekhez vagy az emberi tevékenység miatt bekövetkezett természeti katasztrófákhoz kapcsolódó problémák megoldása szempontjából. A fenntartható kiaknázási szint érdekében valós és folyamatos tájékoztatás szükséges.

Nagy mennyiségű információ és adat összegyűjtése, tárolása, továbbítása és cseréje, feldolgozása és elemzése szükséges ahhoz, hogy biztosított legyen a társadalmi igények és a környezetvédelmi megfontolások egyensúlya. Az erőforrások fenntarthatóságához elengedhetetlen továbbá a halászati ágazat, az oceanográfia, a halászati kutatás, a tengeri ökológia, a társadalmi-gazdasági kutatások, a tengerkutatással foglalkozó intézmények és szervezetek közötti megfelelő együttműködés.

A jövőbeni halászati kutatásoknak figyelembe kell venniük az élőhellyel (a tengerfenékre gyakorolt hatások csökkentése és a biológiai szempontból érzékeny területek azonosítása), a sérülékeny fajok véletlen kifogásával (teknősök, madarak és tengeri emlősök), a célfajok jobb kiválasztásával (a visszadobás és a járulékos fogások megelőzése), valamint a halállomány-kutatásnak az oceanográfiai, biokémiai és biológiai sokféleséggel foglalkozó tanulmányokba történő, ökoszisztéma-alapú integrációjával kapcsolatos szempontokat.

A hálózatban végzett munka szükségessége

Sürgető célt jelent a halászattal kapcsolatos tudományos adatok javítása. Európában már megvannak a tengeri erőforrások fenntartható kiaknázásához szükséges kutatócsoportok és ismeretek. A tengerkutatáshoz az adatgyűjtő központokon és megfigyelő hálózatokon túl a kutatások többségét összefogó, drága és speciális infrastruktúrára is szükség van, mivel az infrastruktúra közös használata javítja a megtérülést.

A tagállamokban már meglévő fizikai infrastruktúrára épülő, a tengeri környezettel kapcsolatos adatok elemzését és gyűjtését szolgáló stabil európai hálózat elősegítené az ágazatok és kutatással foglalkozó európai szervezetek közötti információcserét és megtartaná az EU vezető pozícióját.

A hálózat kidolgozása és működése előmozdítaná a tudományos közösség, a jogalkotók és a végfelhasználók, így az ipar és a kereskedelem közötti megértést és párbeszédet. A nemzeti kutatóintézetek közötti együttműködés élénkítése többek között segítené a tagállamonként eltérő, alkalmazott kutatási módszerek egységesítését, s ezáltal az eredmények összehasonlíthatóvá válnának és az adatok összesítése leegyszerűsödne.

A hálózat feladatai közé tartozna az egyes feladatok koordinálása és a közösségi jog alkalmazásával kapcsolatos tanácsadás. Létrehozása – a kutatóintézetek különböző ügynökségekben és szervezetekben való részvételének korlátozása nélkül – rendkívül kedvező

hatást gyakorolna az európai tengertudományok fejlődésére.

Oktatás és képzés

A tengeri környezethez kapcsolódó tevékenységekhez elengedhetetlenül szükséges, jól képzett munkaerő száma minden területen csökken. A halászat terén alkalmazott kutatások terén különösen aggasztó a fiatal tudósok hiánya, amiért a szakemberek e pálya kevésbé vonzó jellegét okolják. Egyes tagállamokban már odáig fajult a helyzet, hogy tanulók hiányában halászati kutatásokra szakosodott intézeteket zártak be.

A helyzet orvoslása érdekében érdekes és magas státuszú egyetemi képzéseket kell létrehozni, amelyek jól jövedelmező karrierre felé nyitják meg az utat. Olyan oktatási politikára van szükség, amely a fiatal tudósokat a halászati erőforrásokkal kapcsolatos kutatások felé tereli. Ezért mindenekelőtt a halászattal kapcsolatos kutatási tevékenységek, de más kapcsolódó ágazatok terén is javítani kell az oktatást és a képzést, a mobilitást, a szakmai átképzéseket és a munkakörülményeket. Javítani kell továbbá a láthatóságot és a tudósokat célzó ösztönzőkön, ami a tengertudományok és különösen a halászati kutatások hasznára válna.

Megfelelő finanszírozás

Noha a „*Not money, but human resources is the problem!*” (Nem a pénz, hanem a humánerőforrások jelentik a problémát) mondat jól leírja a helyzetet, ez még nem jelenti azt, hogy az e területen folyó kutatások bővelkednének anyagi forrásokban. A kihívásoknak való megfelelés érdekében nem csupán a tudományos és műszaki ismereteket kell megfelelően alkalmazni, hanem szükség van az EK és a tagállamok határozott pénzügyi hozzájárulására is. A kutatóintézetek eddig kétféleképpen juthattak támogatáshoz: a tagállamok kormányainak nyújtott tudományos információkért cserébe nemzeti forrásokból, valamint közösségi forrásokból a BASIC DATA COLLECTION irányelv és a tudományos bizottságokban való részvétel révén.

A finanszírozás harmadik forrása a kutatási keretprogram volt. A 130 és 150 milliós európai pénzügyi kerettel rendelkező negyedik és ötödik kutatási keretprogram halászattal és akvakultúrával foglalkozó, konkrét programokat (FAIR) tartalmazott az alkalmazott tengerkutatási ágazat számára. A halászati politika a hatodik keretprogramban – bár csökkentett, 60 milliós eurós kerettel – még mindig prioritásként szerepelt. A hetedik keretprogram ugyanakkor már nem kezeli kiemelt témaként sem a halászatot, sem az akvakultúrát. Csupán a 2. téma („Élelmiszerek, mezőgazdaság és biotechnológia”) nagyon tág értelmezésébe férhet bele az e területeken folytatott kutatás. A 6. témában („Környezetvédelem (beleértve az éghajlatváltozást is)”) sem szerepel egyértelműen a tengeri erőforrásokkal kapcsolatos kutatás és a part menti területek integrált kezelése.

Annyi bizonyos, hogy az egyes kutatások eltérő megközelítéséből adódóan a tudósoknak nehézségeket okoz a 7. keretprogramra történő pályázás. Az akvakultúra területén például alapvetően ipari jellegű, míg a halászat és a tengertudományok terén multidiszciplináris vagy hosszú távú kutatás folyik. Eddig mindkét területet ugyanabból a forrásból finanszírozták, ami lehetővé tette azok egymást kiegészítő jellegét, és a koordinációt a Halászati Főigazgatóság végezte, nem pedig a Kutatási Főigazgatóság.

A végeredmény az, hogy a tudományos közösség egyre nehezebben képes tájékoztatni az ajánlati felhívások megfogalmazásáért felelős tisztviselőket az ágazat szükségleteiről és gondjairól. A Kutatási Főigazgatóság pedig elsősorban az alapkutatásokat támogatja ahelyett, hogy többek között a közösségi tengervédelmi stratégia tudományos gazdagítására vagy a halászat éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának vizsgálatára irányuló szakpolitikákat célzó kutatások számára biztosítana támogatást.

Röviden, az EU tengeri politikájának a tiszta tengeri környezetben folytatott, hatékony halászatra irányuló célkitűzése megvalósításához a 7. keretprogramban horizontális

finanszírozási mechanizmusokat kell biztosítani az e területen dolgozó kutatók részére. Hangsúlyozzuk, hogy sürgősen meg kell valósítani a halászati erőforrásokat célzó tudományos szakpolitikát, amelyhez jelentős pénzügyi forrásokat is biztosítani kell. A tengerrel kapcsolatos oktatások és képzések uniós támogatása lehetővé tenné a különböző – társadalmi, gazdasági, tengeri és kereskedelmi – szemléletek integrációját, és előmozdítaná a közös halászati politika és fenntartása szükségességének kedvező megítélését.